

[Aage Frandsen]

sker, der er på stedet, lærere, elever og andre ansatte, ville få en større indflydelse på deres dagligdag.

Det er baggrunden for, at vi afviser nogle af ministerens ændringsforslag og stiller en række af vore egne ændringsforslag. Hvis vore ændringsforslag bliver vedtaget, vil man have opfyldt de intentioner, som oprindeligt lå til grund for efg-uddannelsen helt tilbage i 1970'erne, men som her i 1980'erne mere eller mindre er løbet af sporet. Og det vil sige, at hvis vore ændringsforslag blev vedtaget, ville det være en helt anden lov end den, ministeren har foreslået. Jeg tror også ministeren er enig heri, og derfor kan vi, hvis vore forslag ikke vedtages, ikke medvirke ved selve lovens vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg skal blot konstatere, at det ikke er let at diskutere det her med SF, når SF tror, at efg og mesterlæren er bevaret. Jeg gjorde netop meget ud af at fastslå, at de to uddannelser faktisk er væk, at de ca. 70 mesterlæreuddannelser, vi havde, og de ca. 70 efg-uddannelser er sluttet sammen, således at der er ét samlet uddannelsesforløb, og der er to adgangsveje: en praktikadgangsvej og en skoleadgangsvej.

Hr. Aage Frandsen hæfter sig ved forskydningerne imod dem. Jeg har også hørt en anden udlægning, nemlig den, at nu hvor arbejdsgiverne skal betale, og hvor der er så lidt forskel imellem dem, og hvor de skal betale løn det andet halve år – og det er jo det, der skiller dem – at dér vil mestrene slet ikke tage elever ind ad praktikadgangsvejen, men vente, indtil de er færdige ad skoleadgangsvejen.

Jeg tror, når vi diskuterer den ene eller den anden adgangsvej – og jeg lagde mærke til, at hr. Aage Frandsen overhovedet ikke nævnedes begrundelsen for det ene eller det andet – at der er gået ideologi i spørgsmålet om efg eller ej. Man ser bort fra de praktiske forhold, og at sigtet er at give de unge et ordentligt uddannelses-tilbud og sikre lave frafaldsprocenter. For SF gælder det i stedet om at holde fast på et standpunkt, man indtog for mange år siden, og som måske var rigtig dengang, uden at man nu tænker på de egentlige bevæggrunde. Men det er vel bare et af de mange eksempler på, at SF i virkeligheden er stivnet i sin tankegang.

Hvad angår takster for de små skoler, er det er jo meningen, at de skal fastsættes således, at de tager hensyn til de små skolars svagere elevunderlag, og at taksterne skal fastsættes efter indstilling fra Erhvervsuddannelsesrådet, der netop skal lade det svagere elevgrundlag indgå. Jeg er sikker på, at hvis de små skoler går bag af dansen, om jeg så må sige, ved gennemførelsen af denne lov, så skyldes det noget andet end netop det, at de er små.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg er naturligvis klar over, at den gamle mesterlære og den gamle efg-uddannelse i henhold til gældende lovgivning er afskaffet. Men det er rigtigt alligevel at sige, at praktikvejen er afløseren for mesterlæren, og de intentioner, der lå i mesterlæren, er de intentioner, der – det indrømmer jeg så – i forbedret udgave føres videre gennem praktikvejen.

Det er også rigtigt at sige, at den hidtidige efg-uddannelses principper – og det var hr. Klaus Hækkerup selv, der sagde, at basisåret i efg-uddannelsen var bevaret – er ført videre i forbindelse med skolevejen. Men de er ikke ført godt nok videre. Vi mener klart, at der er tale om en forringelse.

Jeg forstår godt, at hr. Klaus Hækkerup foretrækker at lade være med at bruge udtrykket »mesterlære«, for det er negativt ladet i nogle af de kredse, hvor både hr. Klaus Hækkerup og jeg befinder os. Men vi må vel nok have lov at sige, at afløseren for mesterlære er praktikvejen, som har nogle af mesterlærens intentioner. Jeg ved i hvert fald, at ministeren er glad for at sige, at mesterlæren er bevaret, og det ved jeg også hr. Kirkegaard er.

Hvad angår de små og store skoler vil jeg sige, at vi er bekymrede for, om de mindre kapitalstærke skoler kan klare sig, og i den forbindelse er det fortrinnsvis de små skoler. Vi er bekymrede for nogle af de skoler, der ligger rundt omkring i Danmark, som eventuelt kan risikere at blive nedlagt, hvilket ville betyde, at uddannelsesstilbudet det sted kun ville være et gymnasium. Det er uheldigt, og det er derfor, vi har sagt, at der skulle have været gjort noget særligt for de små skoler, og at bestemmelsen om, at skoler må tilbyde et fag i to år, ikke skulle have været med.